

Smuteční marše - Druhá tráva/Robert Křesťan

- kapo 1 - Ab
G C G
1. I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu,
i ten poslední chlap ze stáje
si spočítá, že jedna a jedna jsou dvě
a přijme její výzvu.
2. I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru,
můj příliš dobrý příteli,
naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli,
tak zkus odejít v míru.
- R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše
se schází dvojice milenců a tančí jen smuteční marše.
3. Tak si říkám někdy: spánembohem, klid se stranou,
ve svý spořádaný posteli
si spořádaně žiju, tak nač ty výstřely
nad vítěznou bránou.
4. Pak si s popelavou káčou točím v potu tváře,
sám nahej vprostřed pokoje,
bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
bez svého hodináře.
- R:
- *: Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kabát do zimy
a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi,
a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody,
ale to už nejsou básně, to už jsou jen sprostý pochody.
5. Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
a já na dědičným provaze
i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
spokojit se s málem.
- R:
- R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše ...